

enten mod Beslutningen om, at et saa stort Parti Klæde hurtigt muligt skulde skaffes tilveie. Det er bekjendt nok, at Regjeringens Tanke var at føre Krigen med al Energt, og at dens Foranstaltninger i denne som i andre Retninger ikke vare byggede paa Forudsættningen om, at den hurtigt kunde bringes til Ende. I alt Fald er denne Beslutning af politisk Natur, og vedkommer ikke Intendaturen, der selvfølgelig har handlet efter Ordre;

eller mod Anskaffelsesmaaden. I denne Henseende tør jeg antage, at Dplysningerne fra Intendaturens 3die Expeditionscontoir tilstrækkelig bevise, at der hverken er fulgt andre Principer med Hensyn til Anskaffelsen end dem, der ellers altid have været ansete for rigtige, og man kan vel sige forpligtende for Administrationen, eller er gjort andre Fordringer ved Vicitationsudbudene, end hvad der var nødvendigt og af de Paagjældende selv ansaaes naturligt, eller endog kun er vist nogen Langsomhed ved Expeditionen, hvor undskyldeligt end en saadan vilde have været under Trykket af den Mængde Forretninger, som paa den Tid overvældede Departementet;

eller endelig mod Modtagelsen af Varerne. Denne er imidlertid skeet anordningsmæssigt af Hallecommissjonen og under de sædvanlige Garantier, og jeg antager ikke, at Hensigten er at kalde denne Besigtigelses- og Antagelsesforretnings Nøagtighed i Tvivl.

Naar herefter Intet kan lægges Armeens daværende Intendatur til Last med Hensyn til Anskaffelsen, kan den selvfølgelig heller ikke være ansvarlig for, til hvilken Pris Klædet senere er blevet udbragt, og det viser sig da, at dette Tab kun kan tilskrives Conjuncturerne og de andre Omstændigheder, som tilstrækkelig ere antydede i Justitsministeriets og Generalauditeurens Skrivelser, og hvortil vil findes fuldstændige Ana-logier ved næsten alle de Auctioner, som paa den Tid afholdtes over Armeens overflødige Heste, Material- og Naturalforpleiningsgenstande."

Generalkrigscommissair v. Schmidtens afgav sin Erklæring under 18de April d. A. (Bilag Nr. 7) i det Væsentlige af følgende Indhold:

Generalkrigscommissairen beklager, at han paa Grund af Sygdom og Overlæselse med Forretninger har været forhindret i saa omhyggeligt, som han kunde have ønsket, at gennemgaae Sagen, paa hvilken han, som udenfor Staaende, da han først vendte tilbage fra Armeen, og igjen overtog sit Embede som Chef for Armeens Intendantur, efterat Contracterne om Klædeleverancer vare afsluttede, kunde have seet med blot kritiske Øine. Det er muligt, at en Deel af Klædet først er modtaget, efterat han var kommen tilbage, men da han ikke har kjøbt det, maa han protestere mod at inddrages i en eventuel retslig Undersøgelse.

Det forekommer ham iøvrigt, at der foreligger tilstrækkelige Dplysninger til Forklaring af Forholdet, og han vil derfor kun erklære, at det Æneste, han ved sin Tilbagekomst fandt at indvende, var, at der maatte var sluttet Contract om for meget Klæde. Var Krigen ikke endt saa uformodet hurtigt, vilde dette dog have været en Fordeel og kan i alt Fald kun sees fra Forsigtighedens og Forsynlighedens Standpunkt.

Efter hans Formening er Statsrevisionen paa forkeert Spor. Vil man endelig finde Feil og ikke blive staaende ved, at Conjuncturerne bære Skyld for Tabet, kan Skyld efter hans Overbeviisning alene findes ved Hallecommissjonen, der har modtaget Klæde af for daerlig Bestaaenhed i Forhold til Proverne; men naturligtvis har ogsaa Hallecommissjonen handlet under et Tryk, skjøndt det synes utroligt, at den — som